

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie wniosku obrońcy skazanego **K. Z.**

o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek od udziału w sprawie o rozpoznanie wniosku o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie prowadzonej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt II KK 41/25 – kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2024r. w sprawie o sygn. akt VIII AKa 22/24

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2025r.

na podstawie art. 41§1 k.p.k. i art. 42§1 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Małgorzatę Bednarek od udziału w sprawie o rozpoznanie wniosku o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie prowadzonej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt II KK 41/25.

UZASADNIENIE

W dniu 10 stycznia 2025r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego K. Z. o wyłączenie sędziego Małgorzaty Bednarek od orzekania w sprawie, której przedmiotem jest rozpoznanie wniosku o wyłączenie od udziału w sprawie II KK 41/25 SSN R. Witkowskiego.

Uzasadniając wniosek obrońca odwołał się przede wszystkim do okoliczności związanych z powołaniem wskazanych sędziów w następstwie rekomendacji udzielonej przez tzw. Krajową Radę Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017r. (Dz. U. z 2018r., poz. 3), w sytuacji, gdy analogiczny zarzut jest stawiany w kasacji sędziemu rozpoznającemu sprawę w instancji odwoławczej.

Do rozpoznania tej sprawy wylosowano poprzednio SSN Adama Rocha, Marka Siwka, Annę Dziergawkę, Igora Zgolińskiego, Antoniego Bojańczyka i Pawła Kołodziejskiego, których wyłączono od udziału w sprawie z tego samego powodu, co podniesiony przez obronę obecnie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Złożony przez obrońcę wniosek o wyłączenie od udziału w rozpoznaniu wniosku Sędziego Małgorzaty Bednarek jest zasadny w stopniu oczywistym.

W kasacji podniesiono zarzut zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k., poprzez wydanie orzeczenia przez Sąd Apelacyjny, w którego składzie orzekającym zasiadała osoba powołana na stanowisko sędziów na wniosek tzw. Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 3).

W sytuacji, gdy Małgorzata Bednarek została powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek tak samo ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa, jest oczywiste, że biorąc udział w rozpoznaniu wniosku incydentalnego złożonego w sprawie wypowiadałaby się na temat własnego statusu jako sędziego Sądu Najwyższego. Z tej przyczyny, jeszcze przed wydaniem orzeczenia, strony postępowania mogłyby pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że zarzuty podnoszące zaistnienie uchybienia określonego w art. 439§1 pkt 2 k.p.k. nie zostaną rozpoznane bezstronnie.

Nawiązać należy tu do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22, której teza 6, na gruncie analogicznej sytuacji, daje wyraz zasadzie *nemo iudex in causa sua*.

Co zaś istotniejsze, należy również mieć w polu widzenia i to, że zgodnie z pkt 1 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 *„nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3)”*.

Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021r., sygn. akt I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]